

μετὰ τοῦ ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ σχμούρια, τιμῆς ἑκατὸν πενήκοντα ρουμπλίων, πρὸς τούτοις καὶ πενήκοντα χρυσᾶ φλωρία. Ἐῖτι δὲ καὶ ἡμέτερον χρυσόβουλλον, τῆς ἡμετέρας δηλαδή βασιλικῆς μεγαλειότητος ἐδόθη αὐτοῖς καινόν, δι' οὗ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐλεύσονται εἰς τὸ βασίλειον ἡμῶν ἐλεημοσύνης χάριν· τὸν δὲ προρρηθέντα ἀρχιδιάκονον ἐλεήσαντες τῷ τῆς ἡμετέρας βασιλικῆς μεγαλειότητος ἐλέει, πέμψαι πρὸς ἡμᾶς μετὰ τοῦ πκρόντος τῆς ἡμετέρας βασιλικῆς μεγαλειότητος γράμματος ἀπεφθήκαμεν. Πρὸς τούτοις παραδίδομεν ὑμᾶς τῷ θεῷ, εἰς συντήρησιν· ἡμᾶς δὲ ἐγγχειρίζομεν τῆς ἀγίας αὐτῆς εὐχαΐς, καὶ τῆ εὐλογίᾳ.

Γέγραπται ἐν τῇ αὐτῇ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἐν τῇ βασιλευοσῇ μεγαλοπόλει Μοσχόβιχ, ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζσβ', ἐν μηνί Ἰουλίῳ τῆς βασιλείας ἡμῶν ἔτει δεκάτῳ τρίτῳ. »

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Πατριάρχου Διονυσίου, ὅστις ἀπέθικεν εἰς Βουκουρέστιον· αἰωνία ἡ μνήμη του!

Εἶτα Καλλίνικος ὁ σοφώτατος.

Εἶτα Νεόφυτος.

Εἶτα Γαβριήλ.

Εἶτα Ἀθανάσιος ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως. Οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου παραίτησιν, ἀπῆλθεν εἰς Γιάσιον ἐπὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ περιβοήτου Βασιλείου τοῦ Ἀλθανίτου, ὅστις εἴκοσι χρόνους αὐθεντεύσας, ἔκτισε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ δύο περίφημα μοναστήρια, τῆς Παναγίας τοῦ Γκόλια τὸ Βατοπαιδινόν, εἰς τὸ ὅποσον εἶναι ἡ θαυματουργὴ εἰκὼν τῆς Παναγίας, καὶ τὸ τῶν ἁγίων τριῶν Ἱερρχῶν, τὸ ἀφιερωμένον εἰς τὸ κοινὸν τοῦ ἁγίου Ὁρους, εἰς τὸ ὅποσον εἶναι τὸ λειψύκων τῆς ἁγίας Πρασκευῆς τῆς νέας, ὅπου αὐτὸς ἔστειλεν εἰς τὴν Πόλιν καὶ τὸ ἔφερεν. Ἐπλήρωσε δὲ καὶ ὅλον τὸ χρέος τοῦ ἁγίου Γάφου, δίδωντας ἐβδομηκτὶ χιλιάδας φλωρία· ἔργα καὶ καλὰ, καὶ μεγάλα, καὶ βασιλικὰ, ὅχι αὐθεντικά· αἰωνία ἡ μνήμη του! Ὁ δὲ

ΜΕΣ. ΒΙΒΑΙΟΘ. Γ'.

